

Câu chuyện số 3: Người phát ngôn của Chúa, Ê-li

A-đam và Ê-va sống với nhau, họ sinh con cái, rồi con cái họ sinh ra con cái. Cứ như vậy sau nhiều nhiều năm trên khắp mặt đất đâu đâu cũng có con cháu của họ sinh sống. Tuy nhiên, một số người quên Chúa và càng ngày càng xa rời Ngài. Họ thờ lạy ma quỷ mà lại tưởng là thờ lạy Chúa. Vì vậy, Chúa sai Ê-li người phát ngôn của Ngài đến nói với họ là họ chỉ thờ lạy Chúa và chỉ một mình Ngài thôi. Lúc bấy giờ vua A-háp đang trị vì đất nước nơi Ê-li sống. A-háp là một tên vua xấu xa độc ác. Hắn thờ lạy quỷ Ba-anh rồi dẫn dắt và dạy mọi người dân thờ lạy tên quỷ này. Trong thực tế, lúc bấy giờ người ta vừa thờ lạy Chúa vừa thờ lạy quỷ Ba-anh. A-háp thù ghét Ê-li và trong nhiều năm hắn tìm mọi cách để giết Ê-li vì ông là người phát ngôn của Chúa. Và trong những năm đó Chúa mang Ê-li đi và bảo vệ ông khỏi tay A-háp. Nhưng bây giờ Chúa bảo Ê-li ra khỏi nơi ẩn náu để đi gặp A-háp. Khi A-háp nhìn thấy Ê-li hắn quát lên: “Người, tên gậy rối kia...” Ê-li đáp: “Vua mới là kẻ gậy rối vì vua cố tình trái lời Chúa mà đi thờ lạy tên quỷ Ba-anh. Giờ hãy cho gọi mọi người và tất cả các thầy tế của Ba-anh đến.” A-háp làm theo lời Ê-li và cho gọi mọi người cùng tất cả các thầy tế của Ba-anh đến ngọn núi mà Ê-li yêu cầu. Khi mọi người đến Ê-li hỏi họ: “Các người còn chân chừ gì mà chưa quyết định? Nếu Chúa là thật là Chúa hãy theo Ngài, nếu Ba-anh là chúa thì hãy theo hắn.” Họ im lặng chẳng nói gì. Ê-li lại nói: “Ta là người phát ngôn duy nhất của Chúa ở đây trong khi đó Ba-anh có tới 450 thầy tế, giờ hãy thử xem ai mạnh hơn. Hãy mang đến đây hai con bò. Các thầy tế của Ba-anh hãy chọn lấy một con rồi cắt ra thành từng miếng đặt lên đồng củi trên bàn thờ của Ba-anh nhưng không được châm lửa. Ta sẽ lấy con bò còn lại cắt ra thành từng miếng đặt lên đồng củi trên bàn thờ của Chúa và cũng không châm lửa. Chúng sẽ cầu xin với Ba-anh, còn ta sẽ cầu xin với Chúa. Nếu Ba-anh cho lửa xuống đốt cháy củi trên bàn thờ của hắn thì hắn là chúa thật, còn nếu Chúa cho lửa xuống đốt cháy củi trên bàn thờ của Ngài thì Ngài là Chúa thật.” Mọi người đồng ý. Các thầy tế của Ba-anh làm theo những gì Ê-li yêu cầu. Rồi chúng bắt đầu cầu xin Ba-anh: “Hỡi Ba-anh xin hãy cho lửa xuống, hỡi Ba-anh xin hãy cho lửa xuống.” Chúng kêu cầu suốt cả buổi sáng nhưng Ba-anh không trả lời. Sau đó chúng nhảy múa điên cuồng xung quanh bàn thờ của hắn. Vào khoảng giữa trưa Ê-li bắt đầu chế giễu chúng: “Ba-anh là chúa mà, có lẽ hắn đang bận đi đâu, hay có thể hắn đang ngủ chảnh, thử kêu to nữa lên xem sao” Chúng gào lên rồi lấy dao cắt khắp mình mẩy cho đến khi máu me chảy ra lênh láng. Chúng làm như

vậy suốt cả buổi chiều nhưng Ba-anh vẫn không trả lời gì cả. Sau đó, Ê-li gọi mọi người đến gần. Ông sửa sang lại bàn thờ của Chúa rồi đào một cái mương nhỏ xung quanh bàn thờ. Ông chặt củi lên bàn thờ, cắt con bò ra thành từng miếng rồi đặt lên đống củi. Ông nói với mọi người: “Hãy mang nước lại đổ lên bàn thờ.” Ông bảo họ làm như vậy ba lần cho đến khi cả bàn thờ ướt sũng và nước chảy xuống làm đầy tràn cái mương nhỏ xung quanh bàn thờ. Rồi Ê-li, người phát ngôn của Chúa, đến trước bàn thờ của Chúa và cầu xin: “Lạy Chúa, hôm nay xin hãy tỏ cho mọi người biết Ngài là Chúa. Xin hãy cho lửa xuống để họ biết Ngài thật là Chúa và Ngài muốn họ trở về với Ngài.” Ngay lập tức Chúa cho lửa xuống đốt cháy bàn thờ và tất cả mọi thứ trên đó và làm khô nước trong mương xung quanh bàn thờ. Khi mọi người nhìn thấy vậy họ quỳ sấp mặt xuống đất và kêu lên: “Đúng là chỉ có Chúa là Chúa thật mà thôi”. Ngày hôm đó, Chúa bày tỏ sức mạnh của Ngài và cho mọi người biết chỉ một mình Ngài là Chúa.